

jeg at stemme for Lovforslaget ved tredje Behandling.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer fremsatte mange interessante Betragtninger i den Tale, der vel kunde siges at være baade for Massen, til Madsen og mod Madsen. Men det blev ikke rigtig klart, hvad det ærede Medlems Stilling egentlig var til det, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen talte om — nemlig Forbudet. Jeg vil gaa ud fra, at det var en Tilfældighed af den Slags, som let kan ske for en saa udmærket og elegant Taler som det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer. Der skete jo ogsaa et lille Uheld for det ærede Medlem, da han begyndte her at fremhæve saa stærkt, at Staten ved den Skattelovgivning, som man nu tilsigter, var blevet interesseret i Drikkeriet, thi det forekommer mig, at der under den Regeringsperiode, der maa antages i højere Grad end den nuværende at have det ærede Medlems Sympati, har fundet Skattelovgivning Sted, som kunde siges at gøre Staten interesseret i Drikkeriet. Jeg tænker her naturligvis paa den meget betydelige Forhøjelse af Brændevinsskatten, som fandt Sted under den radikale Regering, og i øvrigt paa flere andre Ting. Jeg vil derfor uden Fare for at blive misforstaaet have Lov til at sige til det ærede Medlem: husk paa det gamle Ord, at man ikke kaster med Sten, naar man selv er bosiddende i visse let saarlige Bygninger.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen fremsatte tre forskellige Statistikker, een hentet fra Forbudslandet Finland, een hentet fra det, han kaldte det halve Forbudsland Norge, og een hentet fra vort eget hjemlige Sodom og Gomorra — for at citere den sidste ærede Taler. Disse Statistikker viste for Finlands Vedkommende en Nedgang fra 44 000 til 23 000, naar man tager runde Tal, for Norges Vedkommende fra 62 000 til 34 000. Her har man altsaa — saaledes sluttede det ærede Medlem — de gode Virkninger af et Forbud. Men saa er der jo den Besynderlighed, at da det ærede Medlem kom til at omtale København, hvor Nedgangen er fra 10 200 til 4 000 — altsaa en Nedgang, der er procentvis meget højere —, sagde det ærede Medlem ikke: Her har man Virkningen af en Ædruelighedsbestræbelse uden Forbud. Det er jo nemlig det, man har her, og derfor er disse Tal i Virkeligheden Tal, som vi, der vel er Tilhængere af, at der skal stræbes frem mod Ædruelighed, men afgjort og bestemt til det yderste er Modstandere af et Forbud, har Lov til at se paa med megen Tilfredshed. Jeg havde i øvrigt

tænkt mig at fremdrage disse Tal, hvis det ærede Medlem ikke var kommet mig i Forbøbet.

Det ærede Medlem talte om de spredte og tilfældige Erfaringer, som det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen havde gjort i Finland. Jeg har faaet stillet til Raadighed et lille Avisudklip af en finsk Avis, som jeg med den højtrædede Formands Tilladelse gerne vil have Lov at citere. Det er en Udtalelse fra et Dommermøde i 1921 i Helsingfors, hvor man enstemmigt vedtog følgende Udtalelse: „Endskønt Forbudsloven kun har været i Kraft i to Aar, har det alligevel med fuld Sikkerhed kunnet paavises, at Forbudsloven ikke har kunnet hindre Brugen af Alkohol, end mindre forebygget dens Misbrug, men det maa anses for klarlagt, at Totalforbud ogsaa under Hensyn til, at Forbudslove ikke eksisterer i Nabolandene, og at Tilførsel af berusende Drikke saaledes finder Sted fra tilgrænsende Lande, er umuligt at tilpasse i Praksis og er egnet til — dette beder jeg bemærket — „egnet til at formindske Agtelsen for Lovene og forvirre Retsbegreberne. Idet man fastslaar den Kendsgerning, at Regeringens Forslag til Landdagen i Aaret 1917 udtalte Betænkeligheder overfor Muligheden af at gennemføre et totalt Forbud er blevet bestyrkede, anser Mødet det for at være uundgaaelig nødvendigt, at den nugældende Forbudslov snarest muligt underkastes Revision, og mener, at Landet behøver en Lov angaaende berusende Drikke, som er effektiv og kan hemme Misbruget af de berusende Drikke.“

Denne Udtalelse fra Dommermødet siger i sin Slutning meget klart, at man ønsker Lovgivningens Medvirken til Bekæmpelse af de berusende Drikke og deres skadelige Indflydelse. Men den siger ogsaa meget klart i sit midterste Stykke, at Totalforbudet har vist sig ganske uegnet hertil; og dette har jeg ment at burde fremføre under Hensyn til det Spørgsmaal, som af det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen er inddraget i Debatten her. I øvrigt skal jeg med Hensyn til Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, sige, at der i mit Parti saa lidt som i de andre Partier her i Salen er Enighed i Opfattelsen af dette Lovforslag. Men de af mine Partifæller, som er enige med mig, ser i Lovforslaget, som det nu foreligger, en Forringelse paa visse Punkter af det Forslag, der var fremsat; og vi mener, at Loven i det hele, som jeg allerede sagde ved første Behandling, er lidt paakrævet. Deri mener jeg at kunne finde Tilslutning, ogsaa hos det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, som sagde, at man blev staaende paa status